Пралетарыі ўсіх краін, еднайцеся!
Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі.

СОВЕЦКАЯ БЕЛАРУСЬ

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 46 7376) | ПЯТНІЦА, 15 МАЯ | 1942 г.

ПРАЧЫТАЙ І ПЕРАДАЙ ДРУГОМУ.

...мы можам і павінны біць і надалей нямецка-фашысцкіх захопнікаў да поўнага іх знішчэння, да поўнага вызвалення совецкай зямлі ад гітлераўскіх паганцаў.

(З загада Народнага Камісара Абароны І. СТАЛІНА).

Распальвайце полымя партызанскай барацьбы!

СМЕРЦЬ КРЫВАВЫМ ЛАКЕЯМ ФАШЫЗМА!

Гебельсаўская прапаганда ўзняла новы сабачы лямант аб непакорнасці беларусаў, аб «сапсаванасці насельніцтва ідэямі большэвізма». І гэты лямант — самы пераканаўчы доказ таго, што гітлераўскія заплечных спраў майстры бяссільны зламаць волю беларускага народа, пахіснуць яго цвёрдую ўпэўненасць у блізкім вызваленні, яго рашучасць змагацца датуль, пакуль хоць адзін нямецкі акупант будзе аставацца на нашай зямлі.

Наш народ з вуснаў у вусны, з вёскі ў вёску, з горада ў горад перадае радасную вестку аб тым, што родная Чырвоная Армія ўжо ўвайшла ў Беларусь. Тысячы новых грозных помстнікаў бяруць у рукі зброю, ідуць ў партызаны, каб ачышчаць беларускую зямлю ад крывавых нямецкіх прышэльцаў, каб выканаць загад вялікага Сталіна — зрабіць 1942 год годам канчатковага разгрому нямецка-фашысцкіх войск і вызвалення совецкай зямлі ад гітлераўскіх паганцаў.

Вось чаму разам з нямецкімі акупантамі затрасліся ў жывёльным страху і іх лакеі, подлыя здраднікі, агідныя падонкі, якія, стараючыся выслужыцца перад фашыстамі, разам з імі вешаюць і расстрэльваюць совецкіх людзей, вырываюць ў насельніцтва апошні кавалак хлеба, здзіраюць з яго плеч апошнюю адзежыну.

Гэта пры іх дапамозе сусветны бандыт Гітлер хоча надзець на шыю нашаму народу вечнае ярмо фашыцкай няволі. Рукі нямецкіх лакеяў заліты бязвіннай крывёю нашых братоў і сёстраў, чыстай крывёю нашых дзяцей. Такія прадажныя шкуры, як фашыстоўскі вырадак Брандт, што выдае ў Віцебску брудную фашысцкую газетку, як крывавы душагуб і галаварэз Калеснікаў, што ў гэтым-жа горадзе ўзначальвае фашысцкую паліцыю, з'яўляюцца падонкамі, якіх адкуль толькі маглі, выцяглі, выскраблі фашысты, каб зрабіць сваімі падручнымі па крывавых справах. Іх—нікчэмныя адзінкі. Беларускі народ бязлітасна знішчыць іх, пракляне навечна іх агідныя імёны.

Таварышы партызаны! Усімі сіламі і сродкамі выяўляйце і знішчайце фашысцкіх паслугачоў! Знішчайце нямецкія ўправы і паліцыю! Аднаўляйце совецкую ўладу! Узнімайце ўсё насельніцтва роднай Беларусі на магутныя ўзброеныя народныя паўстанні ў варожым тылу!

Усе, як адзін, дапамагайце Чырвонай Арміі вызваляць нашу бацькаўшчыну ад фашысцкіх захопнікаў!

Смерць нямецкім акупантам!

Смерць фашысцкім лакеям, прадажным паслугачам фашызма!

Паспяховае наступленне нашых войск на Харкаўскім напрамку

(З паведамленняў Совінформбюро).

На працягу 13 мая на Керчанскім паўвостраве нашы войскі, з прычыны пераважных сіл праціўніка, адышлі на новыя пазіцыі. Паведамленне нямецкага камандавання аб тым, што баі на Керчанскім паўвостраве закончыліся ў карысць немцаў і што нямецкія войскі захапілі вялікую колькасць палонных, танкаў і гармат, з'яўляецца хлуслівым. Нашы войскі адыходзяць у парадку і наносяць наступаючым нямецка-фашысцкім войскам велізарныя страты.

На Харкаўскам напрамку нашы войскі перайшлі ў наступленне і паспяхова прасоўваюцца наперад.

14 мая на Харкаўскім напрамку нашы войскі прадаўжалі паспяхова ісці наперад. За два дні баёў знішчана і падбіта не менш 150 нямецкіх танкаў. Захоплена многа трафеяў і палонныя.

На другіх участках фронта чаго-небудзь істотнага не адбылося.

★

За 13 мая часцямі нашай авіяцыі на розных участках фронта знішчана або пашкоджана 120 нямецкіх танкаў, звыш 200 аўтамашын з войскамі і грузамі, аўтацыстэрна з гаручым, 30 падвод з боепрыпасамі, 16 палявых і зянітных гармат, 8 кулямётаў, узарваны склад з боепрыпасамі і склад з гаручым, разбіты чыгуначны эшалон, рассеяна і часткова знішчана 2 батальёны пяхоты праціўніка.

★

Наша часць пад камандаваннем лейтэнанта тав. Мурацікава, якая дзейнічае ў тылу праціўніка, арганізавала крушэнне двух воінскіх эшалонаў. Разбіты паравоз і звыш 30 чыгуначных вагонаў. У выніку крушэння праціўнік страціў толькі забітымі звыш 1.000 салдат і афіцэраў.

Героі беларускага народа

ПАРТЫЗАН МІХАІЛ СІЛЬНІЦКІ

Аднойчы Міхаіл Сільніцкі з сваім сябрам Мішам зрабілі налёт на карны нямецкі атрад, у якім было 50 фашысцкіх разбойнікаў. Храбрасць дапамагла адважным совецкім патрыётам знішчыць усіх фашыстаў.

У вёсцы К. партызан Сільніцкі затрымаў здрадніка радзімы, нанятага немцамі ў паліцэйскія, і па прыгавору партызанскага суда расстраляў яго.

Аднойчы да вёскі В. накіроўваўся карны атрад з 500 гітлераўцаў. Партызаны двух аб'еднаных атрадаў напалі на гітлераўцаў з засады. Завязаўся вялікі бой, які цягнуўся доўгі час. Партызаны нанеслі немцам вялікія страты, і калі ўжо на сыходзе былі боепрыпасы, арганізавана адышлі.

Адыход партызанскага войска прыкрывалі ад немцаў баявыя сябры Сільніцкі і Л. Яны з падстрэшша хаты касілі фашыстаў з кулямёта. Больш 50 гітлераўцаў лягло ад іх меткіх куль. Міхаіл Сільніцкі быў ранены, але не выходзіў з бою. Вось ужо ўсе патроны. Немцы пачалі акружаць храбраца, каб узяць жывым.

Мужны герой рынуўся на ворага. Ён выхапіў нож і апошнім сваім ударам забіў аднаго бандыта і двух раніў.

За адвагу і геройства, праяўленыя ў партызанскай барацьбе ў тылу ворага супроць нямецкіх захопнікаў, Прэзідыум Вярхоўнага Совета Саюза ССР прысвоіў Міхаілу Сільніцкаму званне Героя Совецкага Саюза з уручэннем ордэна Леніна і медалі «Залатая Звязда».

★

ВЯСНОЮ

Якуб КОЛАС

Вясенняе неба, таполі
І свежае лісце на іх,
А сэрца маё, як ніколі,
Імкнецца да гоняй сваіх.

Тут ціха, спакойна, утульна,
І песціцца ў сонцы платан,
І лашчыцца вецер разгульны,
Шырокі, як Узбекістан.

А ў роднай маёй Беларусі
Снуюцца нядоля, бяда.
Пакутуе люд наш у скрусе,
І хлеб яго — сок, лебяда.

Я знаю — вядзе там чужынец,
Нямецкая погань, свой рэй,
А дзеці глядзяць на гасцінец,
Чакаюць — прыходзьце хутчэй!

Ох, многа там гора, пакуты,
Ды ведай-жа, край родны мой:
Няхай буду бедны, разуты,
Абы мне быць толькі з табой;

Была-б толькі воля, пазбыць-бы
Грабежнікаў дзікай арды.
Эх, Нёман мой, Свіслач і Віцьба —
Пазнаў-бы я радасць тады!

Няхай-жа расступіцца поле,
Фашысцкую твань праглыне!..
Вясенняе неба, таполі...
Ой, снішся, край родны, ты мне.

МІТЫНГ БЕЛАРУСКАЙ МОЛАДЗІ

Адбыўся антыфашысцкі мітынг беларускай моладзі. На мітынг прышлі маладыя франтавікі і партызаны, якія змагаюцца ў тылу ворага, рабочыя абаронных заводаў, эвакуіраваных углыб краіны, прадстаўнікі інтэлігенцыі.

— Мы сабраліся тут,—сказаў, адкрываючы мітынг, дэпутат Вярхоўнага Совета СССР тав. Прытыцкі,—заклікаць беларускую моладзь накіраваць усе намаганні на выкананне першамайскага загада таварыша Сталіна — у 1942 годзе канчаткова раграміць нямецка-фашысцкія банды і ачысціць ад іх совецкую зямлю.

Слова бярэ старшы палітрук ордэнаносец тав. Галкоўскі.

— Я прыехаў на гэты мітынг з перадавых пазіцый, адтуль, дзе слаўныя воіны Чырвонай Арміі, сыны беларускага народа, у баявым саюзе з усімі народамі нашай радзімы громяць нямецкіх акупантаў.

— Перамога блізка. Смялей узнімайцеся і вы на ворага! Не давайце яму супакою ні ўдзень, ні ўночы! Усімі сіламі дапамагайце Чырвонай Арміі граміць захопнікаў!

На трыбуне — маладая стаханаўка завода «Гомсельмаш» тав. Петракова. Яна расказвае аб тым, што беларускія заводы і фабрыкі, эвакуіраваныя на ўсход, выпускаюць баявую зброю для барацьбы з ненавісным ворагам.

Малады партызан ордэнаносец Валенцін В. звяртаецца да беларускай моладзі.

— Я,—гаворыць ён,—многа вёрст прайшоў па роднай зямлі, захопленай ворагам, і бачыў гора майго народа. У Суражы фашысты штыкамі і кулямётамі загналі сотні совецкіх людзей на міннае поле. Тых, якія ўцалелі, бандыты расстралялі. Я бачыў забітых жанчын і дзяцей, бачыў як вецер хістае трупы на шыбеніцах у маім родным горадзе. Сціснуўшы зубы, я сказаў: пакуль жыву, буду помсціць фашысцкім варварам. Наш атрад за апошнія тры месяцы знішчыў 417 нямецкіх салдат і афіцэраў. Ад імя ўсіх народных помстнікаў клічу я вас, юнакі і дзяўчаты,—ідзіце ў лясы, уступайце ў партызанскія атрады! Не выпусцім з рук зброі, пакуль не выканаем баявога загада любімага наркома!

Гарачы заклік да барацьбы супроць гітлераўскіх захопнікаў гучаў у прамовах выступаўшых на мітынгу сакратара ЦК ЛКСМ Беларусі тав. Зімяніна, Героя Совецкага Саюза тав. Мічурына, ваенфельчара Выскрабенцавай, артысткі тав. Цэпавай, у вершах беларускіх паэтаў М. Танка і П. Панчанка.

Мітынг паслаў прывітанне таварышу Сталіну.

Мітынг трансліраваўся па радыё.

Усе нашы сілы—на канчатковы разгром ворага!

Весткі з Совецкай Радзімы

БОЛЬШ ЗБРОІ, САМАЛЁТАЎ, ТАНКАЎ!

Пад такім лозунгам зараз на ўсіх прадпрыемствах СССР разгарнулася соцыялістычнае спаборніцтва за выкананне першамайскага загада таварыша Сталіна — дабіцца таго, каб 1942 год стаў годам канчатковага разгрому нямецкіх акупантаў.

У МЕТАЛУРГАЎ УРАЛА

СЕРОЎ. Пачатак усесаюзнага спаборніцтва доменшчыкі печы № 4 Сероўскага завода адзначылі буйным дасягненнем. Гэтая домна выплавіла 7 мая ў паўтары разы больш чыгуна, чым намячалася па сутачнай праграме.

НІЖНІ ТАГІЛ. Дзесяткі тон чыгуна звыш плана даюць доменшчыкі Нова-Тагільскага завода. Домна № 2 дасягнула небывалага тут каафіцыента скарыстання карыснага аб'ёма печы. З кожным новым днём домна дае вялікую колькасць дадатковага чыгуна.

ПОСПЕХІ БУДАЎНІКОЎ САМАЛЁТАЎ

Рабочыя двойчы ордэнаноснага завода імені С. Орджанікідзе паказваюць у спаборніцтве ўзоры працоўнага гераізма. 72 гадзіны не выходзілі з цэха стаханаўцы брыгады т. Жылкіна, пакуль датэрмінова не зрабілі дэталі для выпуска баявой машыны. Усе рабочыя перавыконваюць нормы на 120—160 проц. Стаханавец Л. Морэў у першыя дні спаборніцтва выканаў норму на 1515 проц., а М. Нікулін дае дзве з паловай нормы штодзённа.

АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВЫ ТАНКАБУДАЎНІКОЎ

Канкрэтныя абавязацельствы па ўдзелу ў спаборніцтве танкабудаўнікоў прыняты на заводзе, дзе дырэктарам т. Сочыско. Рабочыя абавязаліся выканаць майскі план па корпусах танкаў на 107 процантаў, перавыканаць план рамонту танкаў.

Узбраенне—фронту

У пачатку гэтага года наша акулярная фабрыка, эвакуіраваная ў мінулым годзе з Віцебска, атрымала заданне — пераключыцца на выпуск узбраення для фронта.

Калектыў завода, не шкадуючы сіл, за кароткі час справіўся з пераабсталяваннем цэхаў. Стаханоўцы І. Зуеў, С. Зуеў, М. Каган, С. Касарэўскі і многія іншыя на працягу двух месяцаў працавалі, не выходзячы з завода.

У нас няма рабочых, якія не перавыконвалі-б вытворчых заданняў. Кожны з нас імкнецца зрабіць усё магчымае, каб наблізіць перамогу над ворагам, дапамагчы вызваленню ад акупантаў нашай радзімы.

Давыдава,
сакратар партарганізацыі завода.

МАЕ НОВЫЯ ТВОРЫ

За час вайны я напісаў кантату «Ленінградцы», на словы Джамбула. Кантата, прысвечаная гераічным абаронцам слаўнага горада Леніна, напісана для хора, салістаў і сімфанічнага аркестра. Мною напісана рад вакальных твораў на словы новых вершаў Якуба Коласа, Максіма Танка, А. Суркова, С. Шчыпачова і іншых паэтаў. Цяпер я працую над новым цыклам вакальных твораў на тэксты беларускіх паэтаў.

У хуткім часе пачну працу над буйным творам тыпа кантаты, або араторыі на тэму змагання беларускага народа з нямецкімі захопнікамі.

Кампазітар **А. Багатыроў**
Лаурэат Сталінскай прэміі

У тылу ворага. Сувязная партызанскага атрада перадае загад камандзіра.

Вызвалім нашу бацькаўшчыну

Вайсковая часць, якой камандуе мужны сын беларускага народа, ордэнаносец маёр **І. Хруцкі,** праславілася на фронтах айчыннай вайны сваёю храбрасцю ў барацьбе з нямецкімі акупантамі.

За апошні час часць знішчыла 21 ДЗОТ праціўніка. Тры з іх былі вельмі добра ўмацаваныя, з абстрэлам на тры бакі, з 2—3 станкавымі кулямётамі. Артылерыйскімі снарадамі разбурана 27 зямлянак, дзе загінула многа нямецкіх салдат і афіцэраў. Знішчана 11 назіральных пунктаў, 23 кулямётных гнёзды, падбіта 2 танкі, 7 супроцьтанкавых гармат. Знішчана і падаўлена 38 ручных, 12 станкавых і 2 буйнакаліберныя кулямёты, 23 мінамётныя батарэі праціўніка. З вялікай мужнасцю байцы часці адбілі некалькі контратак і знішчылі звыш 900 нямецкіх салдат і афіцэраў.

Выхаванцы маёра Хруцкага б'юцца з выключным гераізмам і наносяць ворагу смяротныя ўдары. Быў такі выпадак. Камандзір батарэі, старшы лейтэнант тав. А. Бубноў на назіральным пункце ў раёне вёскі О. быў акружан варожымі аўтаматчыкамі, якія прасачыліся да пункта ўночы. Становішча было крытычным. Ужо добра чуваць быў гоман немцаў, якія набліжаліся да пункта. Пакуль не перарвана была сувязь, тав. Бубноў выклікаў на сябе агонь совецкай артылерыі. Бясстрашны воін Бубноў так карактыраваў па-майстэрску агонь артылерыі, а гарматныя разлікі білі так метка, што снарады разрываліся каля самага бліндажа, знішчаючы варожых аўтаматчыкаў. Камбат Бубноў сваёй храбрасцю і ўменнем выратаваў жыццё сабе і сваім сябрам-сувязістам.

З вялікай нянавісцю б'юць ворага, змагаючца за вызваленне роднай Беларусі ад нямецкай няволі байцы сержанта тав. Дзідзенка. Чырвонаармейцы-сувязісты Канавальчык, Багарош, Кутнярэнка трое сутак, пад ураганным агнём мінамётаў і аўтаматаў праціўніка, папраўлялі лінію, трымалі няспынную сувязь і дапамагалі карактыраваць агонь сваіх батарэй.

Узвод упраўлення батарэй лейтэнанта тав. Былінскага ў часе наступлення нашай пяхоты дакладнай карактыроўкай агню дапамог нашым байцам дабіцца перамогі над ворагам. Узводам былі захоплены ў праціўніка ў гэтым баю: адна рацыя, ручны кулямёт і іншая зброя.

Байцы рвуцца ў бой на разгром ворага.

— У мяне адна думка, — гаворыць баец Канавальчык,—адно жаданне — хутчэй на захад, хутчэй вызваліць ад нямецкай погані нашу бацькаўшчыну — Беларусь.

Гэты парыў, гэта жаданне вядзе на бой усіх чырвоных воінаў.

Старшы лейтэнант
І. ГАЛЕНЧЫК.

Міжнародная інфармацыя

ЗАЯВА ЧЭРЧЫЛЯ ПА РАДЫЁ

ЛОНДАН. Англійскі прэм'ер-міністр Чэрчыль выступіў па радыё са зваротам да англійскага народа, у якім заявіў:

«Англійскі народ, які ўступіў у сапраўднае баявое супрацоўніцтва са сваім совецкім саюзнікам, не адступіць ні перад якімі афярамі ці выпрабаваннямі, якіх можа патрабаваць гэта супрацоўніцтва. Немцы, расчараваўшыся ў поспеху свайго нападу на Совецкі Саюз, могуць прымяніць атрутныя матэры супроць Совецкага Саюза. Калі Гітлерам будзе зроблена гэтае наступнае злачынства, Англія скарыстае сваю вялікую і ўсё ўзрастаючую перавагу ў паветры на Захадзе для вядзення хімічнай вайны ў самых шырокіх масштабах супроць ваенных аб'ектаў Германіі. Скарыстанне атрутных матэрый Германіяй супроць СССР будзе разглядацца англійскім урадам таксама, як калі-б гэтыя матэры былі скарыстаны супроць самой Англіі».

Прышоў час,—гаворыць Чэрчыль,—калі трэба даць зразумець германскаму народу, хто яго правіцелі, якія вядуць яго да пагібелі. Далей Чэрчыль заявіў:

Пастаўкі танкаў, самалётаў і боепрыпасаў з Англіі і Злучаных Штатаў Амерыкі ў Совецкі Саюз прадаўжаюцца ў поўным аб'ёме, нягледзячы на цяжкасці. Да гэтага часу, нягледзячы на некаторыя страты, усе караваны з узбраеннем паспяхова пракладвалі сабе шлях у СССР.

УПАДАК ДУХУ Ў ГІТЛЕРАЎСКАЙ ГЕРМАНІІ

АНКАРА. Адзін з прыехаўшых у Турцыю з Германіі расказвае, што за час пяцімесячнага прабывання ў Германіі яму прышлося быць сведкай вострага перелома ў маральным стане немцаў, у свядомасці якіх надзея на перамогу ўсё больш патухае. Асноўнай прычынай такога пагоршання маральнага стану немцаў з'яўляюцца няўдалыя зімовыя ваенныя дзеянні ў Расіі і бесперапыннае пагоршанне харчовага снабжэння ў Германіі.

Вуліцы Берліна пакідаюць сумнае ўражанне. Часта можна бачыць салдат-інвалідаў без насоў, вушэй, рук, ног. У выніку велізарных страт германскай арміі на ўсходнім фронце немцы вымушаны былі прызваць у армію хлапчукоў і старыкоў. Тыя, якія наведалі германскія ўніверсітэты, расказваюць, што іх аўдыторыі амаль пустыя.

НАЛЁТЫ АНГЛІЙСКАЙ АВІЯЦЫІ

ЛОНДАН. 9 мая злучэнне англійскіх бамбардыроўшчыкаў зрабіла налёт на горад Варнемюндэ, які знаходзіцца на ўзбярэжжы Балтыйскага мора. У Варнемюндэ знаходзіцца авіяцыйныя прадпрыемствы Германіі і іншыя важныя аб'екты, якім нанесены значныя страты.

Англійскія знішчальнікі і бамбардыроўшчыкі атакавалі таксама аэрадромы праціўніка ў Галандыі, Бельгіі і Паўночнай Францыі.

Далікацтва каля вісельні

> **Ай, не дурыце галавы,**
> **Сапраўды драма ёсць такая,**
> **Калі ураднік станавы**
> **Лірычным вершам прамаўляе.**
>
> **Максім БАГДАНОВІЧ.**

Вары Няфедавай было ўсяго дзевятнаццаць год, яе сестра Ольга была за яе старэйшая на два годы. Увечары да іх у дом увайшлі чатыры п'яныя нямецкія афіцэры.

Яны далікатна прыклалі рукі да казыркоў і загадалі дзяўчатам ісці за імі. Праз два дні дзяўчат прывезлі ў грузавіку назад. Пальцы на руках і нагах сёстраў былі вывернуты, на спінах была зроблена татуіроўка гарачым жалезам. Перад вокнамі дома паставілі шыбеніцу і павесілі на ёй знявечаных сёстраў. Узяўшы далікатна пад казырок, немец сказаў да старой маці няшчасных дзяўчат:

— Жыві, матка, у гэтым доме і глядзі праз вакно на сваіх дачок. Яны маладыя і за імі трэба наглядаць.

Маці ў той-жа дзень узвар'яцела.

Стаіць гэтая вісельня з трупамі маладых сёстраў на вуліцы ў Віцебску і цешыць вока Брандта, рэдактара бруднай фашысцкай газеткі, якая там выходзіць. Захлёбваючыся ад захаплення, ён піша: «Кожны салдат германскай арміі лічыць сваім абавязкам, увайшоўшы ў дом, прывітацца... Будзем-жа браць з іх прыклад».

Гэты прапаведнік далікацтва так дбае аб культурнасці, што не можа стрымаць свайго рухавага пяра.

Ён піша аб «совецкім стылі абыходжання з людзьмі», пры якім быццам-бы «зусім натуральна адштурхнуць жанчыну, а самому прайсці ўперад».

Бачыце, які джэльтмэністы кавалер гэты Брандт! І мае даволі такі не кепскае вока, бо адразу, шэльма, ўбачыў як немец далікатна прапускае жанчыну наперад, калі падводзіць яе да вісельні.

Дбаючы аб культурнасці віцеблян, блізкія і родныя якіх вісяць на шыбеніцах, пастаўленых далікатнымі фрыцамі на віцебскіх вуліцах, фашысцкі пісака даводзіць да ведама, што «пара прывучваць сябе, не будзем гаварыць да заходняга стыля, да гэтага нам яшчэ далёка, але хаця-б проста да элементарных правіл абыходжання».

Калісьці царскія афіцэры стараліся вымуштраваць салдата так, каб ён на слова «дурак» адказваў «так точна». А Брандт пайшоў яшчэ далей. Каб дагадзіць свайму нямецкаму гаспадару, ён сам сябе называе дурнем і паскудствам, якому далёка яшчэ да таго стылю, аб якім ён марыць. Расказваюць, што быў такі падлізнік, які так шчыра вылізваў панскі зад, што аж самаму пану надакучыла.

— Даволі! — крычыць пан.

— Паночку, дазвольце яшчэ раз лізнуць у вашу ласку, — папрасіў той.

А гэты Брандт умільна шэпча:

— Далёка мне да панскага стылю, мне хоць-бы што небудзь пераняць ад вашай ласкі. А за гэтыя аб'едкі я вас, паночку, падхвалю ў сваёй газетцы. Гордасці ў мяне няма, паверце, паночку, я перад вамі не чалавек, вы нават можаце ўзліць мне на галаву цэбар памыяў, а я скажу, што гэта дождж ідзе. Вы толькі пабольш вешайце гэтых віцеблян, якія не маюць аніякага далікацтва.

Далікацтва рэч умоўная. Мы дакладна ведаем, што віцебляне, таксама як і ўсе іншыя беларусы, і сапраўды не вельмі далікатныя. Яны вельмі недалікатна б'юць па нямецкай гадаўскай мордзе. «Далікатнаму» пісаку вельмі страшна такое недалікацтва, бо ён бачыць, што скора скончыцца яго бандыцкі хлеб, які ён зарабляе, расхвальваючы нямецкую вісельную выроўку.

Кузьма ЧОРНЫ.

7999 РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ